

doplněn. V případě sporném nenařídil však rekursní soud výslech stran, třebaže přikázal, by první soud dále o návrhu jednal, protože podle obsahu rozhodnutí šlo jenom o to, by ohrožená strana podala potřebná osvědčení. K tomu není potřebí ani jejího výslechu ani výslechu druhé strany a proto tu není podmínek § 527 c. ř. s., za nichž se další opravný prostředek proti zrušovacímu usnesení nepřipouští (srov. nál. 7536 sb. n. s.). Ve věci samé nelze sdíleti stěžovatelčin názor, že nepotřebovala osvědčiti pohledávku nájemného a ohrožení jejího dobytí ve smyslu §§ 389 a 379 ex. ř., když navrhla zájemné popsání bez současného podání žaloby o nájemné. Jest sice správný její názor, že zájemným popsáním se zástavní právo na vnesených svrscích nezřizuje, že jde jen o to, by zákonné zástavní právo nabyté vnesením bylo ochráněno a zabezpečeno před vynesemím z najaté místnosti, jak praví dekret dvorské kanceláře ze dne 13. dubna 1826, čís. 194 sb. z. s. Proto zákon dává v § 1101 obč. zák. ve znění třetí dílčí novely pronajímateli právo tak zv. prekluse, by si zabezpečil právo zástavní před vynesemím svršků až do zájemného popsání. Zákonné zástavní právo postihuje však jen ty svrsky, které v době zájemného popsání v místnosti ještě byly a tedy nebyly ještě vyneseny. Občanský zákoník neustanovuje formální postup a za jakých formálních podmínek lze zájemné popsání povolit. V motivech zákona (zpráva just. kom. str. 197) výslovně se odkazuje na to, že zájemné popsání jako prozatímní opatření lze vymoci i před žalobou, ovšem za podmínek pro ně stanovených exekučním řádem. Ježto podle čl. XXVII. uv. zák. k ex. ř. při řízení o prozatímních opatřeních nutno použití předpisů exekučního řádu, nutno žádati i pro prozatímní opatření zájemným popsáním, žádá-li se o ně před žalobou, tedy ne podle § 1101 obč. zák., splnění všeobecných podmínek, za nichž jest přípustno zajištění pohledávky. Proto jest správným názor rekursního soudu, že jen tehdy, když se zájemné popsání navrhuje se žalobou o dlužné splatné nájemné nebo po ní a pro toto nájemné, není potřebí osvědčení požadovaných exekučním řádem, že však osvědčení jak pohledávky, tak i nebezpečí jest potřebí, navrhuje-li se zájemné popsání před podáním žaloby.

Čís. 8774.

Pouhá oprava jména neb označení strany beze změny podmětu jest vždy přípustná.

Vstup nového podmětu do sporu nelze zásadně povolit pouhou změnou žaloby. Změna jest však přípustná, byl-li původně žalován právní podmět již zaniklý, nyní jest pak žalován právní podmět jiný, jenž se již sporu účastnil, přijal žalobu jako právní nástupce právního podmětu již zaniklého, jednal ve sporu a vznesl námitky a jeho vstup do sporu byl také opodstatněn jeho právním poměrem k původně žalovanému právnímu podmětu.

(Rozh. ze dne 9. března 1929, R I 116/29.)

Za řízení o žalobě proti firmě L. a K., akciová společnost automobilů, navrhl žalobce, by byla žaloba změněna na firmu »dříve Š-ovy závody v P.«. Soud první stolice návrh zamítl, rekursní soud změnu připustil. Důvody: Jak první soud bezvadně zjistil podal žalobce na firmu L. & K., akciovou společnost, továrna automobilů v M. upomínací žalobu na zaplacení 1.794 Kč. Platební rozkaz byl doručen »Akciové společnosti, dříve Š-ovy závody v P., automobilka L. & K. v M.«, kteráž včasné proti platebnímu rozkazu podala odpor, o němž ústní jednání ustanoveno na 20. června 1928, k němuž se za žalovanou firmu dostavil zástupce »Akciové společnosti, dříve Š-ovy závody v P., automobilka L. & K. v M. a navrhl zamítnutí žaloby, ježto žalované firmy není, ana fusí splynula s firmou »Akciová společnost dříve Š-ovy závody v P., automobilka L. & K. v M.«, a že byla z obchodního rejstříku vymazána, a nesouhlasí s navrženou změnou žaloby pokud jde o žalovanou. Soud připustil důkaz obchodním rejstříkem a zjistil, že podle usnesení krajského soudu v M. ze dne 29. prosince 1925 žalovaná firma následkem fuse s firmou »Akciové společnosti dříve Š-ovy závody v P. automobilka L. & K. v M.« byla vymazána. Jest tudíž nepochybně, že jde o fusi bývalé akciové společnosti L. & K. s firmou »Akciové společnosti dříve Š-ovy závody v P., automobilka L. & K. v M.« ve smyslu čl. 247 a 215 obch. zák., kterou nastává universální succe v ten smysl, že ztrácí původní akciová společnost svou právní existenci, společnost původní pomíjí a na její místo nastupuje akciová společnost, s níž splynula. Důsledkem toho přestala býti dřívější firma právním podmětem a nemůže přirozeně proti ní žaloba býti podána, nýbrž proti firmě, s níž splynula. Než jde o to, zda za shora uvedených předpokladů bylo návrh žalobců, by byla na místo firmy v žalobě uvedené jako žalovaná označena firma, s níž žalovaná splynula, zamítnouti. Soud rekursní dochází k závěru, že neprávem první soud návrh ten zamítl, neboť, jak již shora uvedeno, jde o fusi, již se podle čl. 215 obch. zák. přenesl jmění původní společnosti a její dluhy na novou akciovou společnost, a proto nejde vlastně o změnu žaloby, nýbrž jen o opravu označení žalované firmy, která převzala závazky původní akciové společnosti, bylo tudíž podle procesní hospodárnosti vhodným a správným připustiti navrženou opravu žalované osoby, neboť nejde o změnu žaloby na straně žalované, nýbrž toliko o opravu jména strany žalované.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rekursu nelze přiznati oprávnění. Jest rozeznávati změnu žaloby v podmětném směru od pouhé opravy jména neb označení strany a od případu, kde vlastně chce vstoupiti do sporu nová osoba, na něm posud nesúčastněná. Tam, kde vstup nového podmětu jako žalobce znamenal by obcházení námítky nedostatku žalobcova oprávnění ke sporu, nemůže žalobce tím, že si snad teprve za sporu opatřil podmínky pro

vlastní oprávnění k žalobě, obcházení námitku nedostávající se legiti-
mace a soud nemůže podati pomocnou ruku k tomu, by znemožnil onu
námitku svolením ke změně žaloby. Podobně je tomu, když žalovaný,
který se sporu vůbec nesúčastnil, pouhou změnou žaloby měl by býti
vtažen do sporu se svolením soudu, a změna v osobě žalovaného nebyla
ani odůvodněna poměrem nového žalovaného k dřívějšímu žalovanému.
(Srov. Neumann kom. k § 235 a násl. čís. 2021, 2825, 3857, 4468, 7751
Sb. n. s.) Potud tedy má pravdu prvý soud, že vstup nového podmětu
do sporu nelze povolit pouhou změnou žaloby, pokud ovšem nový pod-
mět se řízení ještě nesúčastnil a jeho účastenství není opodstatněno po-
měrem k původnímu podmětu. Nelze přisvědčiti rekursnímu soudu ani
v tom, že nejde o změnu podmětu, nýbrž jen o opravu v označení žalo-
vané strany. Taková oprava v označení strany, pokud nenastupuje do
sporu jiná osoba, nespadá vůbec pod ustanovení § 235 c. ř. s. Jeť v zájmu
stran i v zájmu veřejném, by spor s nesprávně označenou stranou nebyl
zbytečně projednáván a vynášen rozsudek, který by nebyl vykonatelný.
Proto pouhá oprava jména neb označení strany beze změny podmětu
jest vždycky přípustna stejně jako pouhá oprava skutkového přednesu
ve smyslu § 235 c. ř. s. V souzeném případě nejde však o pouhou opravu
jména, nýbrž o skutečnou změnu podmětu na straně žalované. Původně
byla žalována akciová společnost, tehdy ovšem již zaniklá, a nyní je ža-
lována akciová společnost jiná. Avšak změna jest přípustná proto, že se
nová akciová společnost sporu jižúčastnila, přijala žalobu jako právní
nástupkyně společnosti zaniklé, jednala ve sporu a vznesla námitky a její
vstup do sporu je také opodstatněn jejím právním poměrem k původně
žalované akciové společnosti, nyní již zaniklé jako její právní nástup-
kyně. Stěžovatelka ani netvrdí, že by změnou v osobě žalované byl spor
stížen, proto jsou podmínky pro připuštění změny žaloby podle § 235
c. ř. s. splněny. Rekursní soud změnu tedy povolil právem. Stěžovatelka
se neprávem dovolává rozhodnutí nejvyššího soudu uveřejněného pod
čís. 4379 sb. n. s., ježto skutkový podklad onoho rozhodnutí jest jiný.

Čís. 8775.

**Žalobu o zrušení spoluvlastnictví musí všichni spoluvlastníci, kteří
se domáhají zrušení, podati proti všem ostatním spoluvlastníkům, i těm,
kteří mimosoudně projevili souhlas se zrušením.**

(Rozh. ze dne 9. března 1929, Rv I 1078/28.)

Spoluvlastníkem továrních nemovitostí byla Terezie P-ová polovici,
Richard P. a Emil P. po jedné čtvrtině. Žalobě Richarda P-a proti Emilu
P-ovi o zrušení spoluvlastnictví nemovitostí bylo o b ě m a n i ž š í m i
s o u d y vyhověno.

N e j v y š š í s o u d žalobu zamítl.